

KURIER ZACHODNI

»ISKRA«

ROK XXVII

Piątek, 10 stycznia 1936 r.

Nr. 9

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec
Piłsudskiego 4. Telefony: Red. 64, Adm. 75.

P.K.O. 302.712

Opłata poczt. kisz-
czona ryczałtem.Prenumerata miesię-
czna z odnośnikiem do
domu i przesyłką po-
cztową

2.50

92 okręty francuskie na morzu Śródziemnym

Skutki francusko-angielskiego układu o pomocy wojskowej

PARYŻ, 9.1. (Tel.wł.). W związku z wyjazdem do Londynu angielskich eksporterów wojskowych którzy przez dwa tygodnie odbywali narady z przedstawicielami francuskiego sztabu generalnego i admirałką, panuje w kręgach politycznych przekonanie, iż ukończono już prace nad częścią zasadniczą anglo-francuskiego układu o wzajemnej pomocy.

Różnica zdań panuje tylko co do zakresu wspomnianego planu. Jedna wersja stwierdza, że plan dotyczy wyłącznie wypadku agresji włoskiej na morzu Śródziemnym, wywołanej zastrzeżeniem sankcji. Druga wersja, oparta rzekomo na ściślejszych informacjach z wojskowych kół francuskich, stwierdza, że układ wzajemnej pomocy posiada znacznie szersze ramy i przewiduje współdziałanie obu państw nie tylko w wypadku agresji włoskiej przeciwko Anglii, lecz również w wypadku napadu niemieckiego na granice Francji. Pierwsza ewentualność "rozdzielnomorska", została wypracowana już w szczegółach. Natomiast druga, dotycząca współdziałania przeciwko Niemcom, narazie istnieje tylko w zarysie i ma podlegać dalszym pracom, które będą prowadzone w Londynie.

Wiadomość powyższa znajduje potwierdzenie w głosach prasy londyńskiej i berlińskiej oraz w zapowiedziach na połowę stycznia wielkich manewrach floty francuskiej na morzu Śródziemnym.

Zbliżony do admirałki i sztabu generalnego dziennik londyński "Morning Post" stwierdza, że główne zasady anglo-francuskiego planu wzajemnej pomocy, były opracowane jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia. Od tego czasu pracowano już tylko nad ustaleniem szczegółów części pierwszej, dotyczącej morza Śródziemnego. Pomoc wzajemna, przewidziana tym planem dotyczy zarówno morza i powietrza, jak i lądu. Pismo angielskie stwierdza, że zawarty układ jest wyrazem tego, jak daleko oba państwa angażowały się we wspólnej polityce.

Jako wynik realny zawartego układu 92 jednostki francuskiej floty wojennej wypływają w połowie stycznia na wody morza Śródziemnego, gdzie w rejonie pomiędzy Korsyką a Sycylią odbywać będą manewry.

Wprawdzie londyńskie koła oficjalnie usiłują zaprzeczyć wiadomości o istnieniu związku pomiędzy układem o wzajemnej pomocy, a manewrami floty francuskiej, jednakże równo-

czesnie rozeszła się wiadomość, że w najbliższych dniach, z polecenia admirałki, będą wycofane z morza Śródziemnego cztery wielkie pancerniki angielskie i flotyła konisłupowców. Okręty te odbywać będą ćwiczenia na Atlantyku w pobliżu Gibraltaru.

Berlińscy korespondenci pism francuskich donoszą, że wiadomość o fran-

cusko-angielskim układzie wzajemnej pomocy wywołała w Berlinie silne zdenerwowanie, któremu wyraz daje wczorajsza prasa niemiecka. Dzienniki niemieckie w tonie silnie podnieconym stwierdzają, że układ taki narzucałby pakci locarneski i mógłby pociągnąć za sobą jaknajgorsze skutki dla pokoju europejskiego.

Przed wygaśnięciem pełnomocnictw

WARSZAWA, 9.1. (Tel.wł.). W miarę, jak zbliża się termin 15 stycznia, kiedy wygasają pełnomocnictwa, wysuwane są coraz nowe zagadnienia, wymagające szybkiego zatwierdzenia, a niemożliwe do przeprowadzenia w Sejmie.

Okres czasu, pozostający do wydania dekretów gospodarczych na podstawie pełnomocnictw jest bardzo krótki.

Wobec tego odsuwa się sprawy mniej pilne, jak zagadnienie reformy podatku obrotowego a na pierwszy plan wysuwają się zagadnienia pilniejsze. W Ministerstwie skarbu wręcz pracą nad nowymi projektami.

Mówi się między innymi o pewnych posunięciach z zakresu polityki finansowej.

Obrońca Łebeda i Hnatkiwskiej przemawiał na procesie ukraińców

WARSZAWA, 9.1. (Tel.wł.). Po kilkudniowej przerwie w czasie świąt Bożego Narodzenia według obrządku greckokatolickiego, dzisiaj wznowiono proces spiskowców ukraińskich o zamach na min. Pierackiego. Od rana przemawiał ostatni obrońca oskarżonych adw. Lew Hankiewicz, który we łwowie cięży się opinią wytrawnego i znakomitego obrońcy występującego w wielkich procesach politycznych OUN.

Przemówienie adw. Hankiewicza trwało kilka godzin. Jest on obrońcą Łebeda i Hnatkiwskiej.

Jutro spodziewane są repliki, przedewszystkiem odpowiedź prokuratora a na sobotę obliczają przemówienia Maluchy i Myhala, którzy nie mają obrotów i ostatnie słowa pozostałych oskarżonych.

Wyrok w tym stanie zapadłby w połowie przyszłego tygodnia.

Walki na południe od Makalle

Utrudnione dostarczanie amunicji

PARYŻ, 9.1. (Tel.wł.). Według doniesień z Asmary przejściowe deszcze nad Abisynią północną tak dalece po psuły komunikację pomiędzy bazą operacyjną a wysuniętymi oddziałami włoskimi, że o transportach samochodowych nie może być mowy.

Zapopatrywanie oddziałów włoskich odbywa się wyłącznie zapomocą mulów.

Ulewę wpłynęły również na powstrzymanie działań wojennych na froncie północnym. Do walk doszło tylko na południu od Makalle, gdzie artyleria włoska zadawała przeciwnikowi poważne straty.

Depesze korespondentów angielskich z Addis Abeby donoszą, że w pierwszym dniu świąt Bożego Narodzenia obrzędu koptijskiego, t. j. dnia 7-go stycznia abisyńscy wyparli Włochów z rejonu na zachód od Makalle, odzyskując w ten sposób rejon Tembien. Wiadomości tych natomiast nie potwierdzają ani źródła włoskie, ani doniesienia korespondentów zagranicznych z Asmary.

Zwyższą czynność okazuje jedynie lotnictwo włoskie, przeprowadzając codziennie loty wywiadowcze, przy okazji których bombarduje napotykaną obozy i kolumny abisyńskie.

Na froncie południowym nie meldowano żadnych zmian.

LONDYN, 9.1. (tel. wł.). Korespondenci donoszą z Addis Abeby, że wojska abisyńskie zajęły całą prowincję Tembien. Włosi nie liczyli się z atakiem i zaatakowani wcale się nawet nie bronili.

Podczas zajmowania Tembien zabrano do niewoli siedmiu oficerów włoskich.

Wzrost bezrobocia W NIEMCZACH

BERLIN, 9.1. (Tel. wł.). Liczba bezrobotnych w Niemczech wzrosła w grudniu o blisko pół miliona i wynosi obecnie około trzech milionów osób.

Krwawe rozruchy W ARGENTynie

LONDYN, 9.1. (Tel. wł.). Roster podaje następujące szczegóły strajku w Buenos Aires: W 24-godzinny strajku solidarności ze strajkującymi od 8 dni robotnikami budowlanymi, wzięły udział wszystkie związki zawodowe. W ciągu ostatnich czterech dni demonstrantami a policją na przedmieściach padło 6 zabitych.

Demonstranci parokrotnie przerwali ruch kolejowy, obrzucając kamieniami pociągi i autobusy. W szeregu miejscowości dworce obsadzone są przez policję z karabinami maszynowymi. Poważne rozruchy wybuchły w miejscowości Villa Urquiza, gdzie w trakcie wymiany strażników został zabity policjant i przywódca strajkujących.

Liczba rannych jest bardzo wysoka. Dokonano 171 aresztowań. Spalono 30 autobusów, tramwajów i wagonów. Popołudniowo policja opłacała sytuację. Władze są przekonane, że skrajne elementy usiłowały przeistoczyć strajk w ruch rewolucyjny w Argentynie.

BUENOS AIRES, 9.1. (Tel. wł.). Komitet strajkowy zdecydował dziś przedłużyć strajk o dalsze 24 godziny. W odpowiedzi rząd wydał zarządzenie, mające na celu zapewnienie pracy szpitali, dostaw żywności oraz ruch samochodów Czerwonego Krzyża w zagrożonych dzielnicach. Wodociągi, elektrownie, dworce i targowiska są strzeżone przez patroli. Na poczcie, telegrafii i radiofakcji ustalono kontrolę, celem zapobieżenia rozpowszechnianiu alarmujących pogłosek.

Straszny wypadek NA POŁOWANIU

TORUŃ, 9.1. (Tel. wł.). W majątku obywatela ziemskiego Alojzego Pokrzywnickiego w Małej Cerkwie odbyło się polowanie, na które przybył z Niemiec przyjaciel Pokrzywnickich Karol Niewóz.

Na polowanie udał się Niewóz razem z synem Pokrzywnickich, 15-letnim Janem. W pewnej chwili Niewóz przewrócił się, przyczem strzelba wypaliła. Cały ładunek strzału ugodził w brzuch 15-letniego Pokrzywnickiego.

Przestraszony tym wypadkiem Niewóz udał do Chojnicy, gdzie wysiadł do pociągu tranzytowego, idącego do Niemiec i wyjechał do swego rodzinnego miasta. Straż graniczna nie czyniła mu żadnych trudności, bowiem posiadał legalny paszport, wystawiony przez władze niemieckie.

Wyprawa balonowa na obserwowanie zaćmienia księżyca

WARSZAWA, 9.1. (Tel. wł.). Polskie astronomia osiągnęła rekord światowy.

Do obserwowania zaćmienia księżyca użyto balonu „Jabłonna”, pilotowanego przez kpt. Burzyńskiego z dr. Janem Gadomskim, jako astronomem-obszernikiem.

Lot napotykał trudności ze względu na niekorzystne warunki atmosferyczne. Zawdzięczając jednak umiejętności i znakomitej wprawie wytrawnego astronauty kpt. Burzyńskiego, balon zdołał przebić się przez mgły i wznieść się na

dużą wysokość, skąd astronom dr. Jan Gadomski mógł poddać obserwacjom ciekawe to zjawisko na niebie.

Dr. Jan Gadomski mógł znakomicie przeprowadzić badanie i wszystkie swe spostrzeżenia skrupulatnie notował, aby następnie już w spokoju, w obserwatorium astronomicznym dokonać reszty pracy.

Balon, szybując w kierunku północno-wschodnim, wyprzedził w okolicy Ostrowa Mazowieckiego w województwie Warszawskim, a więc w odległości niecałych 100 km. od Warszawy na połach jednej z wiesek, wywołując samocze w całej

okolicy.

Ładowanie balonu odbyło się w warunkach najzupełniej pomyślnych około godz. 12 w nocy. Dzielni uczestnicy wyprawy udali się następnie na spoczynek do jednej z pobliskich chat, a dzień rano wyruszyli w powrotną drogę: dr. Jan Gadomski przyjechał do Warszawy, kpt. Burzyński zaś udał się do Jabłony Leżonowej.

Powłok balonu przywiązano do 2 balonów samochodem. Balon jest zupełnie nieuszkodzony.

GHANDI

POWAŻNIE CHORY.

LONDYN, 9.1. (Tel.wł.). Z Bombaju donoszą, że Mahatma Gandi poważnie zachorował.

Przyjaciel zabójcą

GRUDZIĄDZ, 9.1. (Tel. wł.). W pobliżu Wiedzy koło miejscowości Dragaż znaleziono zwłoki mężczyzny. Policja ustaliła, że zamordowanym jest 20-letni Franciszek Szumiński z Wielkiego Lubienia.

Ustalono, że zabójcą Szumińskiego jest jego przyjaciel Pułskowski, którego aresztowano. Zabójstwo nastąpiło podczas kłótni.

FABRYKA CUKRÓW
I CZEKOLADY

JAN ZIOŁKOWSKI
W WARSZAWIE

POLECA: pierwszorzędnej jakości
swoje wyroby:
karmelki, czekoladki, marmeladki,
bombonierki i lomy. Wszędzie do nabycia

Jak oddłużono urzędników w Austrii?

Sprawa aktualna i u nas

Wobec samierzonego przez rząd oddłużenia urzędników państwowych, warto zapoznać się z zasadami oddłużenia funkcjonariuszy państwowych, przeprowadzonego ostatnio w Austrii, a to z uwagi na zachodzące analogie i podobieństwo sytuacji tej grupy społeczeństwa w obu krajach. Tak tu, jak i tam, tysiące urzędników zadłużało się skutkiem trudnych warunków bytu. Nie zawsze poryczyzna tego było życie dany jednostek ponad stan. Przeważnie pochodziło to stąd, że urzędnik, który raz zaciągnął pożyczkę w miarę pogarszających się warunków bytu z coraz większą trudnością zdobywał się na spłatę rat i procentów i w ten sposób jego chwilowy dług stawał się trwałym, ze wszystkimi ujemnymi tego zadłużenia następstwami. Najgorzej z tych następstw jest konieczność opłacenia wysokich odsetek.

Wadząc obliczeń dokonanych w Austrii, tamtejszy świat urzędniczy zadłużony jest kredytami gotówkowymi na około 80 milionów szylingów, a towarowymi na około 200 milionów szylingów. Kredyty osobiste urzędników były z reguły droższe od pożyczek udzielanych za zabezpieczeniem na ruchomościach lub nieruchomościach, ponadto wiele instytucji wyżyściwało trudną sytuację urzędników stosując niejednokrotnie lichwę. W szczególności trudnej sytuacji znaleźli się ci dłużnicy, których dostali w swe ręce różne instytucje, noszące wprawdzie nazwę „społecznych” w rzeczywistości jednak kierujące się w swej działalności nie społecznymi ale kapitalistycznymi zasadami. — W okresie inflacji namnożyło się takich kas kredytowych bardzo wiele a to dzięki temu, że dla założenia ich wystarczyło wypienienie tylko pewnych formułności i uzyskanie sądowej rejestracji. Już z końcem 1934 r. przystąpiono do oczyszczenia rynku kredytowego z tych nowotworów. Dopiero jednak ostatnio, w związku z akcją oddłużenia urzędników zastosowano energiczne posunięcia. Mianowicie instytucje kredytowe, założone i prowadzone przez urzędników państwowych, oparte na zasadach społecznych utworzyły „Związek Towarzystw kredytowych urzędników Austrii”, przy czym postanowiono, że wszystkie te zakłady, które chcą nadal działać jako towarzystwa kredytowe urzędnicze, muszą najdalej do 1 stycznia 1936 r., przystąpić do Związku. Z przystąpieniem takim zaś połączona jest ścisła rewizja ksiąg przez Bank Narodowy, a ponadto znaczne obniżenie wysokości odsetek od pożyczek, udzielonych urzędnikom. Pożyczki te będą oprocentowane poniżej normy placowanej przez przemysł i handel.

Związek nietylko reprezentuje interesy połączonych towarzystw ale ponadto jest dla nich centralą finansową, w której lokują one nadwyżki swych kapitałów, oraz, w razie potrzeby czerpią z niej gotówkę. Związek składek asekuruje się przez przynależność do ogólnoaustriackiej centrali finansowej, t. zw. „Girozentrale”. Wszyskie towarzystwa kredytowe, które do związku nie wstąpią zostaną rozwiązane.

Kredyty urzędnicze wypadają szczególnie drogo wówczas, gdy dłużnik zaciąga pożyczkę na podstawie polisy ubezpieczeniowej. Operacją tym nie można formalnie nie zarzucić, gdyż zakład dający pożyczkę musi się zabezpieczyć na wypadek śmierci dłużnika. Ten ostatni musi jednak równocześnie płacić odsetki swój dług oraz składkę ubezpieczeniową. Składkę tę wprowadzić pewnego rodzaju oszczędnością, dla zadłużonego jednak

urzędnika to forma oszczędzania jest bardzo dotkliwą, a kończy się często utratą części wpłaconych już składek skłótkiem zaległości w ich wnoszeniu. Na przyszłość, przymus równoczesnego zawierania umów ubezpieczeniowych z okazji pobierania pożyczki, będzie zniesiony. Zamiast tego, pobierać się będzie około 2-procentową opłatę na ubezpieczenie od ryzyka, na rzecz specjalnego, w tym celu stworzonego funduszu.

Wreszcie dla urzędników, zadłużonych w instytucjach, które nie będą należeć do Związku przewidziana jest pomoc w tej formie, iż otrzymają oni kredyt w potrzebnej wysokości i na specjalnie dogodnych warunkach, celem spłacenia dawnych, wysoko oprocentowanych długów.

W ten sposób zamierza Austria nie tylko doraźnie przeprowadzić oddłużenie swych urzędników państwowych ale nadto zapewnić im na przyszłość źródła przystępnego i taniego kredytu.

Widzenie odbyło się w specjalnej salce. Po jednej stronie krążył Hauptmann w towarzystwie trzech uzbrojonych policjantów. Gdy po drugiej stronie krążyła się żona z dzieckiem na ręku, Hauptmann rozważał kilka chwil przytomnie z żoną, gdy jednak trzeba było się pożegnać, nastąpił atak nerwowy więźnia, spowodowany zachowaniem się małego syna Hauptmannów.

Trzeba zaznaczyć, że Hauptmann widzi swe dziecko po raz pierwszy, urodziło się ono bowiem wówczas, gdy domniemany morderca małego Lindbergha znajdował się już w więzieniu.

Gdy dziecko, które cały czas odwracało się od ojca, bojąc się go widocznie, nie chciało Hauptmannowi podać rączki przez kratę, więzień dostał ataku nerwowego. Przemocą musiano doprowadzić go do celu.

Jak slychać, spotkanie Hauptmanna z żoną jest dziełem jego obrońcy, który przez dramatyczne opisy tego spotkania w prasie chce urobić nastroje na korzyść Hauptmanna w przededniu posiedzenia sądu kasacyjnego, który rozpatrywać będzie prośbę Hauptmanna o ulaskawienie.

KTO WYGRAŁ?

W trzecim ciągnięciu loterii w środę padły następujące większe wygrane:

Stała wygrana dzienne 30.000 zł. na Nr. 55290.
100.000 zł. — Nr. 150704.
10.000 zł. — Nr-y: 27072 94595 122046 189927.
5.000 zł. — Nr-y: 24135 76930 102547 121717 140239 158985.
2.000 zł. — Nr-y: 18669 38237 39584 69270 71086 111497 117684 126668 138010 171071 174285.
1.000 zł. — Nr-y: 2972 3683 18963 30297 30996 36249 45245 46321 52428 54065 55563 59847 64922 67529 68868 71558 80678 89419 91940 92217 93833 95239 96195 97186 99362

119125 129554 131199 133063 139598 145046 153525 158418 153304 174241 192764.

W czwartek w pierwszym i drugim ciągnięciu padły następujące większe wygrane:
10.000 zł. — Nr. 67120.
5.000 zł. — Nr-y: 614 12953 60164 65670 106458 150608 133847 143232 165999.
2.000 zł. — Nr-y: 3070 10460 13860 25168 35476 36767 48125 51505 51496 52559 60582 64898 97717 102207 133828 138615 143508 148156 161637 165919 170926 183062 190610.
1.000 zł. — Nr-y: 13907 15994 24551 34605 50574 53256 59887 63244 65416 66002 74817 10815 112874 115947 119464 127360 135097 137672 139019 139989 141687 141954 148777 154823 169798 176300 176393 187688.

W 4-tym dniu ciągnięcia znów padła większa wygrana

Zł. 20.000 na nr. 127908

oraz Zł. **5.000** na nr. 133847, Zł. **5.000** na nr. 93465
Zł. **5.000** na nr. 24133 Zł. **5.000** na nr. 4059

w szczęśliwej Kolekturze **K A F T A L A**
KATOWICE, św. Jana 16

Losy 4 klasy są jeszcze do nabycia.

226

Tragiczna scena w celi Hauptmanna

NOWY JORK, 9.1. (Tel. wł.). Zgłoszono się wczoraj w więzieniu w Trenton do ostatniego życzenia oczekującego na pierwsze spotkanie skazańca z żoną na egzekucję Hauptmanna odby-

ła się synkiem.

CHARLES BARRY

Tajemnica Willi Mroków

Przekład Janiny Zawisza - Krasuckiej

— Naturalnie! Ach, naturalnie! — pośpieszył zapewnić ją detektyw. — Ale teraz musimy się już pożegnać. Pni Tretheway napewno dziwi się o czym tak długo rozmawiamy. Widzę, że patrzy za nami przez okno.

Dziewczyna spojrzała w okno, które jej wskazał detektyw, a w tej samej chwili pani Tretheway śpiesznie zniknęła w głębi pokoju.

— Zupełnie nie mogę zrozumieć — westchnęła Kitty, rumieniąc się za swoją rodzicielkę.

Gilmartin uśmiechnął się i wyciągnął do niej rękę.

— Proszę się nie martwić — rzekł łagodnie. — To i tak na nic się nie zda.

— Chciałabym wiedzieć, jak mogłabym pomóc — odparła szepem, odważymniając się Gilmartinowi serdecznie uścisnąć dłoń.

— Ach! — zawołał nagle Irlandczyk, wyciągając z kieszeni jedwabny szalik. — To jest napewno pani własność. Znalazłem to...

— Ten szalik? — zawołała panna Tretheway ze zdziwieniem. — Nigdy w życiu nie miałam takiego szalika.

— Przepraszam — Gilmartin pośpiesznie schował szalik do kieszeni. — Matce pani zdawało się, że to pani własność.

Dziewczyna spojrzała nań szeroko rozwartymi oczami.

— Ale przecież mama zna dokładnie wszystkie moje rzeczy — wybałała. — Skądby to mogło mamie przyjść na myśl? Już teraz zupełnie jej nie rozumiem.

Odwróciła się szybko, powstrzymując łzy, Gilmartin zaś skłonił się grzecznie i przyspieszył kroku.

— Ciekawe — mruknął do siebie, idąc skali- stem wybrzeżem. — Jaką tajemnicę kryje w duszy ta kobieta?

ROZDZIAŁ XIII

Szyfrowane wiadomości.

Gilmartin wyjął szufladę z biurka i postawił na łóżku. Na samym wierzchu leżały papiery znalezione w zatopionym aucie, oraz pugilares, również wypchany papierami. Papiery te nie przeczytły jeszcze zupełnie, lecz łatwiej można je było przeglądać, gdy już nie oczekiwało woda.

Kilka cennych notatek detektyw odłożył na bok. Czek Banku Angielskiego na pięć funtów obejrzał ze specjalną uwagą, poczem zamotował numer w swym notesie.

— Hm! — mruknął do siebie. — Przedewszystkiem należy sprawdzić, czy jest oryginalny.

Kawalek gazety, wycięty w kształcie kwadratu, nie interesował go najwidoczniej, bowiem po przeczytaniu kilku zdań, odłożył go również na bok. Jednakże następny dokument, najwidoczniej kartka wyrwana ze zwykłego zeszytu — był dlań bardziej interesujący od wszystkich poprzednich. Na kartce tej samymi dużymi literami wypisany był szyfr następujący:

„TPXTN ENG CZ VOCAT CEB CG ITC GL RFVQM KAQC VOUEP.”

— Hm! — bąknął Gilmartin. — Szkoda, że nie mogę tego odcyfrować. Świetna robota dla starego Tuckera.

Tucker był szyfrowym rzeczoznawcą w Scotland Yardzie.

Druga kartka, najprawdopodobniej wyrwana z tego samego zeszytu, była również zapisana dużymi literami, lecz tę kartkę musiał pisać ktoś inny, bo kształt liter był całkiem odmienny. Następujące niezrozumiałe słowa stanowiły dla detektywa niezłobioną tajemnicę:

(D. c. n.)

O pozytywny stosunek społeczeństwa do handlu

Przemówienie b. ministra inż. Cz. Klarnera

W dniu 8 bm. prezes Związku Izb przemysłowo-handlowych b. minister inż. Czesław Klarnier, wygłosił przez radio przemówienie na temat stosunku społeczeństwa do handlu. Pan minister przypomniał na wstępie, że w Polsce historycznej szlachta, składając obfite ofiary krwi na ołtarzu ojczyzny, rosła w wpływy polityczne, które doprowadziły do preponderancji całkowitej wsi i do gospodarczego pokrzywdzenia miast. Wypadki polityczne 17 i 18 stulecia, niszcząc pożogami wojen tereny Rzeczypospolitej, znacznie pogłębiały katastrofalny stan miast polskich i ich ludności, w okresie gdy państwa zachodnio-europejskie dzięki rozwojowi handlu i rzemiosła, w atmosferze niestabilizowanych swych stosunków politycznych, rosły w swej zamożności i stałe rozszerzały zakres swych stosunków i wpływów gospodarczych znacznie poza zakres ich terytorjów państwowych.

Odrodzona Polska musi odrobić błędy swej historii i do uzdrowienia swych stosunków demograficznych dojść przez należyty przebudowę społecznego i gospodarczego układu sił narodowych.

W tych warunkach zagadnienie handlu w Polsce, tak pokrzywdzonego i maltretowanego w przeszłości, swoją doniosłością znacznie przekracza gospodarcze ramy problemu, wkraczając w dziedzinę naprawy układu społecznego, jako podstawy żywotności państwa.

Miasta polskie, które reprezentują 1/3 część ludności, są obciążone w skali 85% na rzecz budżetu państwa, gdy dwie trzecie ludności zamieszkującej na wsi przykłada się w 15% do tegoż budżetu. Stosunek obciążeń mieszkańca miast i mieszkańca wsi wynosi 10:1.

To są niezwykle anomalje, dziedzictwo złej polityki społecznej i gospodarczej Polski przedrozbiorowej, bolesne skutki stołecznostępietletniej niewoli politycznej, zniszczeń wojennych w skali niepomiernej wyższej niż rezultat światowego przesilenia gospodarczego.

Dlatego też walka z dzisiejszym kryzysem w Polsce sprowadza się przedewszystkiem do walki z zasadniczymi niedomaganiem społecznymi i gospodarczymi, złagodzenie których przyniesie Polsce poważną ulgę. Załatwienie tej sprawy zależy od nas samych, czyli od społeczeństwa, jako czynnika aktywności gospodarczej i od państwa, jako źródła jego polityki gospodarczej.

Handel polski, tak samo zresztą jak inne działy naszego gospodarstwa narodowego, jest obciążony wieloma wadami zarówno od strony organizacyjnej, jak i technicznej, wynikające zarówno z jego przeszłości, jak i warunków doby obecnej. Do ich liczby wypada zaliczyć — rozdrobnienie placówek kupieckich, ich paup-

ryzację oraz prymitywizm w metodach pracy. Jedynie długoletnią utrzymywała pracę każdego kupca oraz organizacji kupieckich można dojść do poprawy w zakresie handlu, doprowadzając do coraz sprawniejszej i doskonalszej obsługi przy przestrzeganiu podstawowej zasady dostarczania konsumentom towarów dobrej jakości, na podstawie taniej kalkulacji, przy pokryciu kosztów racjonalnie zorganizowanego pośrednictwa i przy zapewnieniu skromnego zysku.

To obowiązek kupca i kupiectwa. Natomiast społeczeństwo winno zrozumieć — mówił min. Klarnier — iż praca kupca jest tak samo twórczą, jak praca rolnika, przemysłowca, czy rzemieślnika, iż handel nie jest zbędnym ogniwem pomiędzy producentem i konsumentem, że nie może być usunięty i wzięty poza nawias pracy gospodarczej.

Praca kupca współczesnego wymaga należytego przygotowania, stosowania metod, opartych nie tylko o osobiste zalety i tradycje, wymaga ona również znajomości i stosunków krajowych i światowych. Inny handel — to kramiarstwo bez przyszłości i bez wartości społecznej.

Bolesną, a społecznie szkodliwą jest rzecz, iż społeczeństwo nasze w oparciu o dawne tradycje, nie posiada zrozumienia dla zjawisk gospodarczych i ze szczególną nieufnością odnosi się do kupiectwa. Za winy jednostek nie można jednak potępiać ogółu.

Handel polski — stwierdził prelegent — jest na drodze do organicznej poprawy, a planowe wysiłki akcji organizacji handlowych prowadzą do uzdrowienia i podniesienia waresztów kupieckiej pracy zawodowej.

Trudna to praca i obciążona na długą metę. A skuteczność jej zależy w wielkiej mierze od pozytywnego ustosunkowania się społeczeństwa do handlu, jako czynnika naszej pracy gospodarczej.

Objawy nastrojów antyhandlowych, wynikające z niezrozumienia roli zdrowego pośrednictwa handlowego i roli społecznej handlu, wszystkie objawy negatywnego stosunku społeczeństwa do handlu i kupiectwa — przeszkadzają wysiłkom w kierunku jego uzdrowienia i podniesienia, zniechęcając do nich kupiectwo, osłabiając jego siłę, a tem samem przyczyniając się do rozprzężenia aparatu

wymiany.

Błędy popełnione w naszej historii w stosunku do miast, błędy, które doprowadziły do upadku tych miast, do zniszczenia stanu średniego, niechaj będą przestrogą, jak nie należy postępować, a równocześnie podnieść do współdziałania całego społeczeństwa w akcji podniesienia i rozwoju życia gospodarczego, w sposób równorzędny dla wszystkich dziedzin naszej pracy narodowej. Jeśli Polska historyczna — zakończył p. minister Klarnier — stała szablą i plugiem, Odrodzona Rzeczpospolita może budować swą przyszłość mocarstwową i gospodarczą w oparciu zarówno o wieś i o miasto, zarówno na rolniku, jak robotniku, przemysłowcu, rzemieślniku i kupcu.

Z DNIA

KATASTROFA SZKOLNA

Na zjeździe oświatowym, który odbył się w Warszawie, wygłosił m. in. referat p. Stanisław Machowski, który mówił m. in. o katastrofie oświaty powszechnej w Polsce.

„Katastrofa ta jest nie tylko wynikiem lat ostatnich i kryzysu gospodarczego. Jeszcze w roku 1922 władze oświatowe alarmowały, że od roku 1928 rozpocznie się masowy napływ dzieci do szkół gdyż przyrost ludności wzrósł gwałtownie. Obliczano wtedy, że na budowę nowych budynków szkolnych, na tworzenie nowych etatów nauczycielskich i t. d. potrzeba ogromnych sum, które w globalnej swej cyfrze osiągnęłyby 3 miljardów zł. Ograniczono się jednak tylko do przewidywań, nie przygotowując żadnego realnego planu przyjęcia ogromnej fali dzieci, mających napłynąć do szkół powszechnych.

Rok 1928-29 uważać należy za okres najwięcej pomyślności w szkolnictwie. 97 procent działów w wieku szkolnym znajdowało dla siebie miejsca i pobierało naukę w szkołach.

Od tego świętego okresu w ciągu siedmiu lat doszliśmy do ruin.

Z jednej strony wzmożony przyrost dzieci (w r. 1929 — 262.000 dzieci, w r. 1930 — 340.000, w r. 1931 — 348.000, w r. 1932 — 375.000) i wzmaganie się kryzysu gospodarczego, a z drugiej redukcjonowanie etatów nauczycielskich, godzin nauki i t. d.

W tej chwili mamy w Polsce 5 i pół miliona dzieci w wieku szkolnym. Zamiast jednolitości szkół, o której tyle się mówiło, przyszły chaos. Zdarzają się wypadki, że jednego nauczyciela uczy ponad 200 dzieci, nie rozporządzając nawet połową ustawowo przepisanej liczby godzin. W powszechności nauczania nikt już nie wierzy, ale i samo nauczanie w tych warunkach stało się fikcją. Bardzo często ciężkość się trzeba, jeżeli uczeń w ciągu 7-letniego pobytu w szkole, skończy 3 oddziały. Z takiego dziecka nie wyrosnie nigdy czytający obywatel. Po 3-4 latach tacy „absolwenci” szkół powszechnych stają się powrotnymi analfabetami. Ten powrotny analfabetyzm obserwowany jest bardzo szeroko przy poborze rekruta. Dopiero wojsko poraz drugi musi uczyć takiego żołnierza, który zapomnieli czytać. Mimo niezwykle słabych postępów w nauce, wywołanych powyższymi opisanymi warunkami, nauczyciel nie ma prawa zatrzymać ucznia na drugi rok w klasie. Musi promować nieprzygotowanego ucznia, żeby zrobić miejsce następnemu kandydatowi na powrotnego analfabeta.

Zaiste, obraz przerażający...

DEMONSTRACJA STUDENTÓW CHIŃSKICH W SZANGHAJU przeciwko zaborszym planom Japonii.

Protest do Ligi Narodów przeciwko prześladowaniom religijnym w Sowietach

Międzynarodowa Federacja Kościołów dla obrony przeciwko bolszewizmowi, odbyła w Rotterdamie wielkie zgromadzenie w obecności członków konspusu dyplomatycznego. Poszczególne mowy omawiały zagadnienie niebezpieczeństwa komunistycznego. Federacja wystosowała adres do sekretarjatu Ligi Narodów, przypominający różne fazy walki antyreligijnej w Rosji, wskazując na liczne wypad-

ki złego traktowania duchowieństwa. Memorjał domaga się rychłej poprawy tego stanu rzeczy, wskazując, że Liga Narodów dotychczas stale odpowiadała, że nie może zajmować się zażaleniami na sytuację Kościołów w Rosji, ponieważ nie leży to w ich kompetencjach. Jednak obecna skarga dotyczy mocarstwa, będącego członkiem Ligi Narodów.

26 miliardów poszło na zbrojenia niemieckie!

Ze źródła półoficjalnego niemieckiego dowiedzieć się można, że Hitler w przeciagu swoich niepełna 3-letnich rządów wydał na zbrojenia ni mniej ni więcej jak — 26 miliardów złotych!

Źródłem tem jest publikacja niemieckiego Instytutu do badań konjunktury, na którego czele stoi znany ekonomista hitlerowski, Wagemann.

Instytut podaje następujące inwestycje kapitału w latach 1932-1935: W r. 1932, przed zwycięstwem Hitlera, inwestycje te wynosiły sumę 392 miliony funtów szterlingów, w r. 1933 już — 555 milionów, w r. 1934 aż — 865 milionów, a w r. 1935 — 898 milionów.

Instytut stwierdza, że ten raptowny wzrost wydatków nie szedł na rozwój przemysłu, który w tych latach żadnych nie robił inwestycji.

Według Instytutu inwestycje szły głównie na „transport” i „administrację publiczną”; oba te określenia można uważać za grzeczne nazwy zbrojeń i dróg wojskowych.

Jeżeli inwestycje z r. 1932 przyjąć za normalne, to nadwyżki (różnicę następných lat) wynoszą razem 1.142.000.000 funtów. Jeśli z sumy tej odliczyć 42 miliony na budowę różnych pałaców i rezydencji, na finansowanie robót publicznych i t. d., to pozostanie okragły miliard funtów, czyli 26 miliardów złotych, wydanych na zbrojenia!

Gwarancje konstytucyjne w HISPANII PRZYWRÓCONE

Prezydent Republiki podpisał dekrety, przywracające gwarancje konstytucyjne, zawieszone w r. 1934. W ten sposób został uchylony stan obłączenia w prowincjach Kastylii, Katalonii i Asturii oraz stan wyjątkowy we wszystkich prowincjach, w których jeszcze był w mocy. W ten sposób w całej Hiszpanii został przywrócony stan normalny.

Ekscesy antyżydowskie NA LITWIE

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Kowna, że w północno-litewskim miasteczku Wornie doszło w tych dniach do poważnych rozruchów antyżydowskich podczas dnia targowego. W starciu pomiędzy żydowskimi handlarzami a przybłymi na targ chłopami 10 osób odniosło ciężkie rany. Delegacja żydowska udała się do ministra spraw wewnętrznych w Kownie, który zarządził dochodzenie.

IZABELA MAC DONALD.

córka słynnego polityka angielskiego, kupca sobie gospodę w „Flowers-botton”, którą osobście będzie prowadzić.

WOJSKOWE WYTWORNE MUNDURY

i czapki nowego typu poleca:

L. FLAK BĘDZIN

Dojazdowa 5.

MIGAWKI

Do Katowic i spowrotem

Któż nie jeździł z Sosnowca do Katowic tramwajem? Nie, to nie jest tramwaj, ale szkoła dobrego wychowania. Kiedy wsiadasz na przystanku w Sosnowcu na ul. 3 Maja, miejsca są zajęte przez samych mężczyzn. Po niejaki jednak czasem zjawia się płeć nadobna i otyła. Ponieważ nawet w tramwaju zdarzają się dżentelmeni, więc poniekąd, ujrawszy przystojną niewiastę, ustępuje jej miejsca. Nie wypadła tego samego nie zrobić i innym. Takie zajmowanie miejsc odbywa się w drodze aż do samych Szopieniec. Można to uważać za ekwiwalent za redukcje kobiet w urzędach i zajmowanie ich miejsc przez mężczyzn.

W drodze do Katowic konduktor stał się pytaniem, czy wszyscy mają bilety. Nie interesuje go jednak to, czy wszyscy mają miejsca. Panowie, przez cały czas jazdy stoją, trzymając się rączek, z podniesioną w górę ręką jakby w ukłonnie faszystowski.

Kiedy już publiczności ubyło, pod samymi Katowicami doczepiany jest pusty wagon myślowy. Dla ścisłości dodać należy, że rzecz się dzieje w godzinach południowych.

Wobec tak smutnych doświadczeń z tramwajem, postanawiasz do Sosnowca wrócić pociągiem. Pociąg warzawski, odchodzący o godz. 11 m. 30 w nocy jest przepelniony. Na platformach pullmanów zdawałoby się iść się nie zmieścić. Cześć wagonów jest zajęta przez jakąś wycieczkę, jeden wagon pierwszej klasy jest tajemniczo nieoświetlony i bieli się zdale tablicą z napisem „Zajęty”. Biegasz tedy na drugi koniec pociągu, gdzie są wagony dla pospółstwa. W otwartych drzwiach widzisz zbita masę ludzką. Mimo to jednak próbujesz się dostać do wnętrza.

— Panie, niech pan idzie dalej. Tu się już nikt nie zmieści.

— E, gadanie — odpowiadasz uprzejmie — sardynki potrafią się pomieścić w blaszanym pudełku. Czy my to gorsi?

— No, niech pan próbuje.

Próbujesz i po gwałtownym szamotaniu się, wwierceniu się w nieustępliwą ścianę ludzką ulokowałeś wreszcie na platformie jedną nogę, pozostawiając drugą nad peronem.

Dużo ci jeszcze wysiłku kosztowało, nim, uniknąwszy cudownie kaleczy, znalazłeś bezpieczną przystań między pasażerem z zajęciami skórskimi i niewiastą w zrebakach.

Pociąg ruszył. Ktoś pociesza ludzię sardynki, ułożone na platformie wagonu, że podczas wojny było gorzej. Bo pasażerowie jeździli wagonami dla bydła.

— Lepiej jechać, jak człowiek, w wagonie bydłym, niż w wagonie osobowym, jak bydle, — odpowiadasz melancholijnie.

Po przybyciu do Sosnowca z wagonów wysypują się tysiączne tłumy. Przy jednym otwarciu przejścia powstaje zator i narażony jesteś na jeszcze jedną próbę ciemności.

Ktoś obliczył, że z Katowic do Sosnowca jechaliśmy 18 minut, a przy przejściu na peronie sosnowieckim oczekaliśmy na wydobyć się z niego 19 minut.

Droga więc z Katowic do Sosnowca trwa 37 minut. Trochę za długo i za niewygodnie.

(C.)

Nad czym radzono na zebraniu pracowników umysłowych

W dniu 8 stycznia b.r. odbyło się w lokalu Polskiego Związku zawodowego pracowników przemysłowych i handlowych Rz. P. w Sosnowcu konstituujące zebranie Komitetu wykonawczego międzyzwiązkowej reprezentacji pracowników umysłowych. Przebieg posiedzenia, wedle nadesłanego nam komunikatu był następujący:

Przewodniczącym Komitetu wybrał p. Wł. Grunwald, prezes P.Z.Z.P. i H. Rz. P., wiceprezesa p. p.: prof. W. Wyspiańskiego ze Związku nauczycielstwa polskiego i dr. Z. Bartnika ze Związku pracowników samorządowych, sekretarzem — p. K. Ostrowskiego, sekretarza generalnego P.Z.Z.P. i H. Rz. P., zastępcą — p. M. Michalskiego ze Związku pracowników poezji, telegrafu i telefonu, skarbnikiem — p. mgr. Deńce ze Stow. zyszenia pracowników skarbowych, zastępcą — p. Al. Bobrowskiego ze Związku zawodowego farmaceutów pracowników Rz. P. Pozostali członkowie Komitetu wykonawczego — pp. Nielepiec ze Związku urzędników kolejowych, St. Rządowski ze Związku pracowników miejskich w Czeladzi, A. Modrzejewski ze Związku pracowników miejskich w Dąbrowie Górniczej, B. Konieczny ze Związku pracowników miejskich w Sosnowcu, J. Borowiecki ze Związku zawodowego pracowników bankowych i kas oszczędności w Sosnowcu.

Następnie omówiono wykonanie uchwał organizacyjnego zebrania delegatów międzyzwiązkowej reprezentacji, dotyczących zarówno spraw organizacyjnych reprezentacji, jako też spraw gospodarczych i ustawodawczych, uchwalając szereg rezolucji, które przekazane zostaną do dalszego wykonania poszczególnym centra-

lom związków zawodowych. Szczególniejszą uwagę zwrócono na sprawę czasu pracy w handlu, postanawiając wszcząć energiczną akcję obronną pracowników zatrudnionych w handlu przeciw temu nowemu pokrzywdzeniu. Dalej na sprawę stosowania obniżek wynagrodzeń pracowników w związku z przeprowadzeniem przez Rząd obniżkami cen fabrykatów. Dla zabezpieczenia pracowników przed podobnymi następstwami uznano za konieczne wprowadzenie ustawy o umowach zbiorowych pracy i rozjemstwie w zatargach.

Omawiano dalej sprawę obciążenia podatkowych pracowników państwowych, sprawę projektu ustawy samorządowej, skrócenia czasu pracy, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i wreszcie sprawę Izby Pracy.

Więcej czasu poświęcono sprawie konsolidacji ruchu zawodowego całego świata pracy i upoważniono prezydium Komitetu wykonawczego do podjęcia przygotowań w kierunku na wiązania współpracy z organizacjami zawodowymi pracowników fizycznych. Ponadto omawiano sprawę wydawania czasopisma pracowniczego, poświęconego zagadnieniom konsolidacji świata pracy.

Na wniosek p. mgr. Deńce postanowiono, by pracownicy państwowi stworzyli jedną reprezentację pracowników państwowych na teren powiatu będzińskiego, celem ściślejszej konsolidacji ruchu zawodowego pracowników państwowych.

Siedzioba Międzyzwiązkowej reprezentacji mieścić się będzie w lokalu Polskiego Związku zawodowego pracowników przemysłowych i handlowych Rz. P. w Sosnowcu, ul. Sienkiewicza Nr. 17-a.

Z USMIECHEM.

Król i wdowa

Król grecki, piszą, żenić się ma z wdową W amerykańskiej, mówią, milionerze Kocha się bardzo, dał sobie słowo, Ona dolary, on berło i serce, Tron to rzecz piękna, tron, jak Grecja stara, Ale pewnością są jednak dolary.

Dawny i nowy tak się schodzą łądą Poprzez Atlantyk, poprzez dzwonek wieków, Znikają wreszcie odwieczne przesady I radość budzi się w szarym człowieku, Że nie błękitnej krwi chcą dziś królowie, Lecz, jak my, marzą też o ciepłej wdowie.

Bagaż, że życie to nie jest romanssem, Nie z swojej prawdy bądź co bądź nie trać, Dla króla bywa benzyna awansem, Kiedy nie Grecja lecz jej wdowa płaci, Ołtarzkiem nosilibyśmy na każdym palcu, Dla wdów po królu żelaza lub azmaju, Ko—Stek.

RESTAURACJA
„BAR”
w Dąbrowie Gór., ul. Sobieskiego 12
w przejeździe zatrzymują się tylko na kilka dni słynny rosyjski „CHOR DU BROWNA” znany z audycji „Polskie go Radia” i filmów dźwiękowych. Rzadka ucznia artystyczna!

Wielka okazja DLA POSIADACZY ODBIORNIKÓW PHILIPSA.

Wieloletnie rzesze radioamatorów, posiadających odbiorniki Philipsa, powitały z dużym zadowoleniem wiadomość o zorganizowanym przez Polskie Zakłady Philips Wielkim Konkursie Philips Radio. Warunki uczestniczenia w tym Konkursie są bardzo łatwe, nie wymagają bowiem rozwiązywania żadnych „Zadań konkursowych” lub zajmowania się sprzedażą radioaparatów. Uczestnik Konkursu ma za zadanie przez demonstrowanie odbiornika Philipsa swym znajomym przyczynić się jak najbardziej do popularności radiofonii w Polsce. Dla przyznania nagrody będzie miarodajna „łoś efektywnie sprzedanych odbiorników osobom, których nazwiska i adresy podane zostały przez uczestników Sekretariatu Konkursu na specjalnych kartach zgłoszeniowych. Bliższe informacje i odpowiednie karty zgłoszeniowe otrzymać można w każdym większym sklepie radiowym.

Za najlepsze wyniki będą wyznaczone cenne nagrody, wśród których figurują 4 nowoczesne samochody „Polski Fiat”.

Konkurs trwa do końca marca i każdy miesiąc stanowi odrębną całość.

—xx—

O czym radzili DROBNI KUPCY I PRZEMYSŁOWCY

Dnia 5 bm. w lokalu własnym przy ul. Mościckiego odbyło się zebranie członków w sprawach organizacyjnych Związku drobnych kupców i przemysłowców chłopsko-robotniczych w Sosnowcu.

Na zebraniu tem dyskutowano szczegółowo o ogólnych wytycznych pracy na przyszłość. M. in. utworzono 4 referaty, a mianowicie: referat organizacyjny, prawowy, skarbowo-podatkowy oraz referat prawny. Na przyszłe zebranie odłożono zorganizowanie dla członków wzajemnej pomocy bratniej.

O ożywionej i pożytecznej działalności Związku drobnych kupców i przemysłowców chłopsko-robotniczych w Sosnowcu świadczy stały napływ członków, którzy, w związku z nowym rokiem, interesują się szczególnie wykupnem świadectw przemysłowych. Dotychczas za pośrednictwem Związku kilkudziesięciu kupców wykupiło już ulgowe świadectwa przemysłowe czwartej kategorii.

Duże zainteresowanie u członków wywołało również utworzenie referatu prawnego i prawnego.

Następne walne zgromadzenie wszystkich członków odbędzie się dnia 26 stycznia r.b., na którym będzie omawiany cały szereg aktualnych spraw, dotyczących Związku.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK

10	Dziś Wilhelma
Piątek	Jutro Honoraty
	Wschód słońca 7 m. 43.
	Zachód „ 16 m. 00.

Kina w Sosnowcu grają dziś

ZAGŁĘBIE: „Cyryl Sarama”.
PALACE: „Dom Nr. 56”.
EDEN: Oczy czarne.

× **PODREČNIK DLA PŁATNIKÓW PODATKU DOCHODOWEGO** ukazał się w opracowaniu Bolesława Lipińskiego inspektora Ministerstwa skarbu wraz z tablicami do obliczania podatku od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę. W związku z wprowadzeniem podatku dochodowego od uposażeń od kwoty 125 zł. miesięcznie, podrečnik ten stał się niezbędnym w roku każdego służbowego, obowiązującego do porównania podatku. Wydawnictwo to zawiera również ustawę o podatku dochodowym w najnowszym brzmieniu. Nabyć je można w Stowarzyszeniu urzędników skarbowych Koło w Sosnowcu, ul. Krzyw. 2, pokój 2.

× **Z ŻYCIA ZWIĄZKU PODOF. KOŁA STRZEMIESZYCE.** Zarząd OZPRRP Koła w Strzemieszycach zawiadamia wszystkich członków, że nadawczyzajne zebranie zostało wyznaczone na dzień 10 bm. o godz. 18 w lokalu własnym przy ul. Kolejowej 6, na którym będą poruszane sprawy organizacyjne, kooptacja członków zarządu i urządzenie tradycyjnego opłaku dla członków i ich rodzin. Zarząd Związku przedstawia się w osobach następujących: pp. L. Paszkowski—prezes, St. Szymański—wiceprezes, M. Boba—skarbnik, J. Dławichowski—sekretarz, komentant—A. Strzelczyk, J. Sietrecki—członek zarządu. Zarząd przyjmuje zgłoszenia na nowych członków podoficerów rezerwy. Sekretariat jest czynny codziennie od godz. 18—20, deklaracje przyjmują p. Fałus.

Teatr Miejski w Sosnowcu

Dzisiaj, dnia 10 stycznia o godz. 8.30 wiecz. ciesząca się wielkim powodzeniem, doznała operetka Hervego p. t. „NITOUCHE”. Bilety w cenie od 25 gr.

Jutro, dnia 11 stycznia o godz. 8.30 wiecz. święta rewja p. t. „DOBRA JESI”.

× **PRZEPISY O KONTROLI SANITARNEJ ZAKŁADÓW FRYZJERSKICH.** Min. opieki społecznej opracowało przepisy wykonawcze do rozporządzenia, dotyczącego nadzoru sanitarnego nad zakładami fryzjerskimi. Przepisy te ustalają sposób wydawania świadectw lekarskich personalowi zakładów fryzjerskich dla stwierdzenia, że nie są oni chorzy na żadne choroby zakaźne, a w szczególności na choroby weneryczne i skórne. Przez lekarzy urzędowych, uprawnionych do wystawiania tego rodzaju świadectw, zostaną należały lekarzy powiatowych, bądź też samorządowych lekarzy miejskich. Sprawdzanie aktualności świadectw, przewidziane w rozporządzeniu o nadzorze, odbywać się będzie w czasie kontroli zakładów fryzjerskich przez lekarzy urzędowych. Kontrola ta dokonywana ma być co miesiąc, a nie jak dotąd, raz do roku.

× **WALNE ZEBRANIE.** Zarząd centr. Związku rob. przem. budowl. drzewn. cer. i pokr. zawodów w Polsce, oddziału Sosnowiec, Racławicka 6, zwołuje w niedzielę dnia 12 bm. o godz. 10 rano w lokalu własnym walne członkowskie zebranie, na które prosi członków o liczne i punktualne przybycie.

× **ZABAWA W CZELADZI.** 14 bm. w sali klubu na Saturnie Związek powstańców śląskich urządza zabawę taneczną dla członków i sympatyków. Ceny biletów 49 i 99 groszy.

× **O WARUNKU PRACY.** Dzisiaj odbędzie się w Inspektoracie pracy w Sosnowcu konferencja w sprawie uregulowania warunków pracy i płacy oraz urlopów w zakładzie krawieckim Kleimana w Będzinie. Kleimem zatrudnia 14 pracowników.

„OPTOFOT”
Sosnowiec 3 Maja 11 Tel. 9-94
największy wybór Radiodiodniów
na raty i na 6% pożyczkę Narodową

UREGULOWANA PRZEMSZA

ROBOTY POD MYSŁOWICAMI

Projekt regulacji Przemszy datuje się do roku 1935. Wtedy to zaczęły roboty, które stale, stopniowo idą na przód.

Pracę regulacyjną rozpoczęto od historycznego, dziś już nie istniejącego „Trójkąta trzech cesarzy”.

Rokrocznie na roboty uchwalano kredyty z Funduszu Pracy woj. Śląskiego, a w r. 1935 z woj. Kieleckiego. Liczba robotników wahała się między 1000, a 1600; w ostatnim sezonie przy pracach znalazło zatrudnienie 1200 robotników, 400 junaków. Płace robotnicze wynosiły od zł. 3.60 do 6.00 dziennie. Różnice stawek, wynikające z innych obliczeń w woj. Śląskiem, a Kieleckiem zostały uzgodnione i temsamem uniknięto zatargów i nieporozumień. Stawki zostały zrównane.

W r. 1935 rozszerzono zakres prac na Przemszy, a ich wynikiem jest uregulowanie koryta na przestrzeni 2 km. Zmazać tu należy, że jeden kilometr robót kosztuje pół miliona złotych. Prace wykonuje się wyłącznie rękami robotników; nie używa się maszyn, ani wielkich przyrządów regulacyjnych. Ze stanowiska ekonomii społecznej, przeciwdziałania bezrobociu ma to swą dobrą stronę.

Celem prac nad regulacją Przemszy jest przede wszystkim asekuracja przed wylewami, tak częstymi na terenie Modrzejowa. Powiedzieć że zagrożą bardzo poważnie niższej położonym ulicom Mysłowic. Drugim ważnym momentem jest przeciwdziałanie przesuszaniu się mułu do ganków rozległej, sięgającej aż po Modrzejów kopalni mysłowickiej; reguluje się bowiem „Czarną Przemszę” odnogę ogromnie zanieczyszczoną szlamem kopalni i fabryk oraz ściekami z kanałów; woda „Czarnej” jest rudo-czarna, cuchnąca i wydzielająca trujące opary: w tych warunkach korytem rzeki był kilkudziesięciocentymetrowej wysokości osad, przenikający ziemię i dostający się do kopalni. Ostatnim, zasadniczym celem było nadanie Przemszy prostego kierunku, charakterystycznego dla rzek uregulowanych; dzięki korytu wilo się przez nieurodzajną ziemię pól, uniemożliwiając zupełnie ich, i tak trudną uprawę. Uregulowane koryto ma szerokość 34 m., zaś głębokość 8 m.

Praca nastręczała wiele trudności. Sam teren wymagał wielkich wysiłków i uciążliwej pracy; ziemia w terenie składa się przedewszystkiem z tzw. kruszawki, czyli miążskiego i lotnego piasku. Wciążną pracą było wybudowanie koryta drewnianego na przestrzeni 700 metrów. Najcięższą pracę mieli robotnicy koło baraków t. zw. „Misji Francuskiej” i pod mostem mysłowickim, gdzie wodę musia-

no przeprowadzić górą, by umożliwić sobie pracę w suchym terenie.

Ostatecznie wybudowane koryto przedstawia bardzo solidną robotę. Dno jest wyłożone kamieniem doliomitowym, umocnione faszyną a u góry brzegów dano wyłożenie darniowe. Również bardzo mocno zabezpieczono przyczółki mostu: zbudowano mur kamienny grubości 60 cm, w dnie 50 cm, na szkapach.

Obecnie wykonano cały odcinek

Przemszy pod Mysłowicami, a niedługo zakończy się roboty pod Radochą. W budowie są również przewidziane dwa mosty i progi betonowe dla pokonania różnicy poziomu wody; progi te dadzą efekt wodospadów. W niedługim czasie należy się spodziewać wypuszczenia wód rzeki do właściwego, nowego koryta.

Jak widać, wielki plan regulacji Przemszy został szczęśliwie zrealizowany.

Zaćmienie księżyca przy drzwiach zamkniętych

Zapowiadane na onegdajszą wieczór zaćmienie księżyca wywołało duże zainteresowanie i wiele osób zaostrzyło się w różnorodnym szkl. przy rzadki i lotnetki, chcąc dokładnie obserwować przebieg zaćmienia. Tymczasem spotkał wszystkich zawód, gdyż mimo ponurającej od kilkunastu dni pogody, w czwartek, w godzinach południowych nastąpiło zachmurzenie a około godz. 5 zaczął mżyć deszcz. W tych warunkach obserwowanie przebiegu zaćmienia księżyca było niemożliwe.

W bardzo rzadkich odstępach czasu, gdy w zwalających się chmurach tworzyły się małe przerwy, można było, bardzo rzadko krótko, zobaczyć jedną z faz zaćmienia i dopiero kiedy zaćmienie zbliżało się ku końcowi, niebo zaczęło się wypagadzać i wkrótce ukazał się księżyc w pełni, zupełnie już czysty i bez cienistych plam.

Słowem cały proces zaćmienia odbył się w ukryciu i jakby przy drzwiach zamkniętych, wywołując zawód i rozczarowanie wśród obserwatorów.

Nocleg na workach maki Nieporządki w piekarniach

W ubiegły czwartek komisja starościnśka przeprowadziła lustrację piekarni na terenie Sosnowca.

Wynik lustracji niebyle obłudnie świadczy o stanie piekarni, gdyż w większości piekarni stwierdzono różne, mniejsze lub większe uchybienia i nieporządki, w następstwie czego wydano stosowne zarządzenia, bądź też spisano na winnych protokoły, celem pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej.

„Idealne” porządki stwierdzono w

jednej z piekarni, gdzie prócz skandalicznych brudów, robactwa, pracownicy spali na workach z maki.

Wobec takiego stanu rzeczy, piekarni zamknięto, a właściciela pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Lustracje takie mają odbywać się systematycznie i obejmować będą wszelkiego rodzaju zakłady i pracownie, co niewątpliwie przyczyni się do podniesienia stanu sanitarnego tych przedsiębiorstw i doprowadzenia ich do możliwego porządku.

Walne zgromadzenie i „Oplatek” w „Sokole” na Piaskach

W dniu 5 bm. odbyło się na Piaskach walne zebranie członków miejscowego „Sokoła”. W historii gniazda dzień ten będzie bardzo ważny z dwóch względów. I tak: walnym zebraniem sokolstwo piaskowskie, zamknięte 25 rok swego istnienia. Dwadzieścia pięć lat przy nieprzerwanej pracy niejednokrotnie ciężkiej

i pełnej najrozmaitszych przeszkód, pracy, która daje zadowolenie i pewność zwycięstwa i słuszności sokolich celów. Dwadzieścia pięć lat pracy nieustannej, a nie papierowego istnienia, daje gwarancję, że sokolstwo jest wiecznie żywe, że zawsze ma rację bytu i że minione dwadzieścia pięć lat pozwalają spokojnie patrzeć w przyszłość Sokolom na Piaskach.

Drugim, b. ważnym wydarzeniem w gnieździe, to ustąpienie dotychczasowego prezesa gniazda p. inż. P. Dymckiego. P. inż. P. Dymcki, z dniem 1 stycznia b.r. przeniesiony został w stan spoczynku, wyjeżdża z kolonii Piaski i z tych względów powodów zmużony był rzec się godności prezesa. P. inż. Dymcki był jednym z założycieli „Sokoła” na Piaskach i do obecnej chwili w tym gnieździe pracował na różnych stanowiskach, a w ostatnich kilku latach był prezesem gniazda i na tem stanowisku dał się poznać jako człowiek oddany idei sokolej bez zastrzeżeń. Bardzo często wdziało Go się na sali podczas zebrań, starał się być na każdym zebra-

niu bądź to zarządcą gniazdowego, bądź okręgowego, którego również był członkiem, bądź na zebraniach miesięcznych gniazda, wreszcie był z gniazdem na złotych, czy wycieczkach. Osobę Jego widział się nie tylko podczas pracy sokolej, ale i podczas zabawy, na których, chociaż człowiek już starszy, umiał się z nami młodzieńcami, bawić. Wobec wielkich zalet swego ducha i charakteru, p. inż. P. Dymcki, był szanowany przez wszystkich, bez wyjątku, członków.

Dowodem, że Sokoli są wdzięczni byłemu prezesowi za jego pracę i że pragną, aby praca inż. P. Dymckiego była nadal w tym samym duchu kontynuowana, wybrali na stanowisko prezesa. Jego syna, p. inż. Stan. Dymckiego, a chociaż żal nam było dotychczasowego prezesa, to jednak ufni jesteśmy, że syn pójdzie śladami swego ojca i sprawami gniazda pokieruje równie dobrze jak On.

W dalszym ciągu wyborów, wiceprezesem został inż. Mirosław, a gospodarzem p. G. Paciej. Przed wyborami, kierownicy poszczególnych działów zdawali sprawozdania.

W tym samym dniu w godzinach wieczornych odbył się tradycyjny oplatek dla członków gniazda i ich rodzin. Uroczystość ta zaszczęli swą obecnością pp. inż. Korak, inż. P. i St. Dymcecy, inż. Pęchorst, inż. Mirosław i inni. Gości powitał h. E. Dutkiewicz, poczem przemówienie o Bożem Narodzeniu, a następnie żegnał b. prezesa i dziękował mu za jego pracę ofiarą, h. M. Ochman. Odpowiedział w krótkich słowach p. inż. P. Dymcki, a prezes gniazda p. inż. St. Dymcki, zabierając głos, zapewnił, że zaufanie jakim go gniazdo obdarzyło, nie zawiedzie, a kończąc swe przemówienie, wniósł okrzyk na cześć Rzplitej, co zebrani gromko powtórzili. Przemawiał również, na temat pracy w Sokole p. inż. Korak. Po przemówieniach tamano się oplatkiem; podczas herbata selekcja sceniczną odegrała dwa skecze, poczem wspólnie odśpiewano kilka kolend. Miłą uroczystość zakończyły wesołe tańce, podczas których p. J. Serafin (senior) z małżonką popisali się wesołą polką z „lustrem”, „miejtlozem” i bliżej nieznanym tańcem, zbierając zań resziste brawa.

Na zakończenie nadmienić trzeba, że organizacja tej miłej uroczystości zajmowali się drubowie: J. Osika i E. Dutkiewicz, z czego wywiązali się b. dobrze.

Marjan Ochman.

Co będzie z KOPALNIA „LIPNO”

Sytuacja robotników kopalni „Lipno” w Łagiszy pomimo licznych konferencji oraz przyrzeczeń dzierżawców nie ulega żadnej zmianie na lepsze.

Robotnicy, którzy obecnie nie pracują, nie otrzymali, pomimo obietni, żadnych zaliczek przed świętami, ani też do obecnej chwili nikt nie wypłacił im ani grosza na poczet zaległości.

Dzierżawcy kopalni, Cieślakowie, pomimo przyrzeczeń, nie uregulowali również należności za prąd, wobec czego Elektroownia wyłączyła prąd i kopalnia jest stopniowo zatapia.

Byłby już najwyższy czas, aby sprawa kopalni „Lipno”, przewlekająca się już od szeregu miesięcy oraz losem nieuczciwych robotników zainteresowały się odpowiednie organy.

U FRYZJERA

Klient: — Już mnie pan trzeci raz skaleczył! — niech pan natychmiast sprowadzi szefa!

Pomocnik fryzjerski: — Wyszedł właśnie — poszedł się ogolić.

Kiedy Dąbrowa otrzyma park? Sprawa usunięcia magazynów kolejowych

Magistrat Dąbrowy jeszcze przed kilku laty wszczął starania o usunięcie ze śródmieścia, nie przyczyniających się do podniesienia wyglądu miasta, szop, czyli t. zw. magazynów kolejowych, istniejących po byłym dworcu kolejowym przy ul. Kr. Jadwigi.

Władzom kolejowym specjalnie się nie spieszy, to też sprawa usunięcia wspomnianych magazynów posuwa się niesłychanie wolno i jeżeli i nadal w takim tempie będą załatwiane wszelkie związane z tem formalności, to kwestja skasowania magazynów będzie sprawą jeszcze długich lat.

Jak już o tem pisaliśmy, Magistrat na terenie po byłym dworcu kolejowym zamierza urządzić park miejski, który z uwagi na położenie stanowiłby piekną i tak potrzebną w Dąbrowie oazę zieleni, przelascza, iż w połączeniu ze znajdującymi się po drugiej stronie ulicy parkami, cały kompleks drzew miałby i pewne znaczenie zdrowotne.

W związku z prowadzonymi przez Magistrat pertraktacjami z władzami kolejowymi w sprawie usunięcia ma-

gazynów, w dniu onegdajszym bawiła w Dąbrowie specjalna komisja kolejowa, która łącznie z przedstawicielami miasta dokonała szacunku magazynów, gdyż władze kolejowe żądały, aby koszty zniesienia magazynów jak również urządzenia ich w innym miejscu pokrył Magistrat. Wrazie dojdzie do skutku usunięcia magazynów ze śródmieścia, władze kolejowe mają zamiar urządzić nowe w budynku po nieczynnej remizie parowozowej, w pobliżu przejazdu janowskiego. Ponieważ jest to budynek murowany, więc po pewnej przeróbce, zupełnie odpowiadałby nowemu przeznaczeniu.

Kiedy ostatecznie sprawa ta zostanie zakończona, trudno w obecnej chwili powiedzieć. Podobno istnieje zamiar definitywnego załatwienia sprawy w okresie kilku najbliższych miesięcy, nasuwa się jednak obawa, że jeżeli władze kolejowe w dotychczasowym tempie będą ją załatwiać, to dużo jeszcze wody upłynie w Przemszy, nim wreszcie ze śródmieścia Dąbrowy znikną szpecące i zupełnie niepotrzebne szopy.

Zwłoki nieznanego mężczyzny wydobyto z Przemszy

Jeden z mieszkańców Będzina przechodząc onegdaj wzdłuż Czarnej Przemszy, dostrzegł pływające po powierzchni wody zwłoki jakiegoś mężczyzny.

O niesamowitem odkryciu zawiadomiono natychmiast policję, która zajęła się wydobyciem zwłok na brzeg. Zwłoki znajdowały się już w stanie

rozkładu, to też trudno ustalić ich tożsamość.

Niewiadomo czy są to zwłoki samobójcy, czy też ofiary wypadku lub tajemniczego mordercy.

Zwłoki topielca przewieziono do kosztowni.

Policja prowadzi energiczne dochodzenie, celem zidentyfikowania zwłok

Zły adres

NA ETYKIETACH CZEKOLADY

Przy ul. Ciasnej w Sosnowcu istnieje żydowska wytwórnia czekolady, nosząca piękną nazwę „Pax”.

Wytwórnia posiada filię w Katowicach, zaopatrywaną w wyroby z fabryki sosnowieckiej, tymczasem na wszystkich etykietach firmowych widnieje napis, iż fabryka istnieje w Katowicach.

Ponieważ jest to niezgodne ani z istotnym stanem rzeczy, ani z przepisami i wprowadza w błąd kupujących, etykiety zakwestjonowano i sprawę skierowano na drogę sądową.

× NA WALKĘ Z GRUŻLICĄ. W nadchodzącą niedzielę dnia 12 bm. Tow. przeciwgruźlicze w Dąbrowie urządza zbiórki uliczną na rzecz walki z gruźlicą. Zarząd Tow. ufa, iż z uwagi na to, mieszkańcy Dąbrowy nie poskapią ofiar i umożliwią Tow. prowadzenie akcji przeciwgruźliczej.

× SKRZYDLACI RABUSIE. Na pięknej i wysokiej, gdyż mającej około 80 metr. wysokości, wieży kościoła parafialnego w Dąbrowie, gnieździło się dawniej sporo kawek. W tym roku przybyła skądś para jastrzębi, które wypłoszyły z wieży kawki i, zając się ich miejscem, zaczęły z właściwą swą naturze drapieżnością nieznośnie ptać w dużym promieniu. Jastrzębie tak się toznuwały, iż w obecności ludzi urządzają polowania na ulicach, ogrodach i dachach domostw, łapiąc wróble i gołębie. Z uwagi na wyrządzone szkody, należałoby skrzydlatych rabusiusz przedrzeć z wieży, co łatwo można by wykonać i wypłoszyć szkodników z miasta.

× OFIARA NIEDOZWOLONEGO ZABIEGU. Przed paru dniami przywieziono do szpitala miejskiego w Sosnowcu Stanisława Dudowę, zamieszkałą na kolonii Pekin nr. 7 w Sosnowcu z objawami zakażenia. Po upływie trzech dni Dudowa zmarła. Jak stwierdził lekarz, Dudowa zmarła wskutek zakażenia, spowodowanego niedozwolonym zabiegiem. W związku z tem zatrzymano akuszerkę Kunegundę Nawrocką (Radawicka 1), która posądzona o dokonanie niedozwolonego zabiegu. Nawrocka przekazano do dyspozycji władz sądowych.

× ARESZTOWANIE ZŁODZIEI. Wczoraj około godziny 2 w nocy usiłowano włamać się do mieszkania inż. Wojewódzkiego w Dąbrowie (Weeola 2). Spłoszeni włamywacze zbiegli, jednakże zostali oni wkrótce ujęci przez policję. Okazali się nimi mieszkańcy Dąbrowy Julian Popczyk i Bolesław Mróz, którzy przyznali się do wsty. Zatrzymanych przekazano do dyspozycji władz sądowych.

W Dąbrowie aresztowano znanego złodzieja-włamywacza Bolesława Dorosa z Dąbrowy, który dokonał w ostatnich tygodniach ośmiu włamań do sklepów i mieszkań. Część skradzionych przedmiotów policja zdołała odebrać. Aresztowanego włamywacza przekazano do dyspozycji władz sądowych.

PROGRAM RADJOWY

CHIŃSKI FLET

SYMFONIA KAMERALNA
W PIĄTEK 10.1 O GODZ. 22.10

PIĄTEK 10 STYCZNIA 1936 R.

6.30 Pieśń poranna i gimnastyka. 6.50 Muzyka lekka. 7.55 Pare informacji. 8.00 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu, hejnał. 12.15 Audycja dla szkół: „Legenda o Panajusowej choście”. — Kazimierz Konarskiego ślichowieko oryginalna. 12.40 Muzyka salonowa w wyk. Malej ork. P. R. pod dyr. Z. Górzyskiego. 13.25 Chwilka gospodarstwa domowego. 13.30 Z rynku pracy. 13.35 „Różne instrumenty i zespoły” (płyty). 13.45 Wiadomości o ekspozycji polskiej. 13.50

Wiadomości giełdowe. 15.22 Chwilka społeczna. 15.30 Poematy symfoniczne (płyty). 15.00 P. gadanka dla chorych w opr. ks. kapelana Michała Rekaśa. 16.15 Koncert orkiestr Tadeusza Serebryńskiego. 16.45 Chwilka pytań — pogadanka dla starszych w red. W. Frenkła. 17.00 „W pracowni entomologicznej” — reportaż z Muzeum Zoologicznego — Stanisława Adamczewskiego. 17.15 Minuta poezji: Wiersze Józefa Wittlina wygłoszone Jan Kochanowicz. 17.20 Recital śpiewa Marii Biełkowskiej. 17.50 Poradnik sportowy. 18.00 Koncert kameralny. Wykonawcy: Tadeusz Lifa — wiolonczela, Jerzy Lefeld — fortepian. 18.30 „Na śląskiej zabijance” — obrazek ze śląskiego żywota A. Fierli. 18.45 Koncert reklamowy. 19.00 Porady radiotechniczne. 19.30 „Jak spędzić święta”. 19.35 Wiadomości sportowe. 19.45

Komunikat śniegowy. 19.50 Biuro Studiów rozmawia ze słuchaczami P. R. 20.00 Fragment z opery „Tosca” Pucciniego w wyk. solistów, chóru i orkiestry opery „La Scala” w Mediolanie (płyty) 20.35 „Obrazek z Polski współczesnej”. 21.00 Oryginalne i parafrazowane walece fortepianowe — w wyk. Leopolda Muenzera. 21.30 „La Serva Padrona” (służąca pania) — opera w 1 akcie Jana Baptysty Pergolesiego — powtórzenie. Wykonawcy: Aniela Szlepińska, Jerzy Czaplicki i Janusz Warnecki. Orkiestrą dyryguje Mieczysław Mierzejewski. 22.20 Ernest Toch: „Chiński flet” — symfonia kameralna na 14 solowych instrumentach i sopran. Wykonawcy: Kameralny Zespół instrumentalny krakowski Tow. muzycznego. Maria Fehrbata — sopran i Franciszek Nierzycho dyryktor. 22.40 Muzyka taneczna z dancingu „Cafe-Club” w Warszawie.

będ przez dostawców polskich wykorzystany w całości, gdyż wskutek ciepłej pogody spadło poważnie zapotrzebowanie na opał domowy. Nieznaczny kontyngent czechosłowacki wykorzystano w całości. Wysyłki ładowe do Sawajorji utrzymały się na zwykłym poziomie; do Rumunii i Jugosławii nie eksportowano.

WIELKI KONCERN PAŃSTWOWY. Jak słychać, powstał projekt połączenia państwowych fabryk azotowych w Mościcach i Chorzowie oraz państwowego Tow. eksploatacji soli potasowych w jedno przedsiębiorstwo. Naczelna dyrekcja powstałego w ten sposób wielkiego koncernu państwowego miałaby siedzibę w Warszawie. Na posadę naczelnego dyrektora projektowanego koncernu rekrutuje jeden z dygnitarzy, zajmujący ważne stanowisko w administracji samorządowej. W kolach poinformowanych zapewniano, iż projekt powyższy napotyka na poważne przeszkody i trudności natury rzeczowej i personalnej.

§ Z SALI SĄDOWEJ §

Incydent na bankiecie w Zawierciu

W dniu 11 listopada 1934 r. odbywała się w Zawierciu uroczystość poświęcenia państwowego gimnazjum kodeksowego. Program uroczystości składał się z dwóch części: przedpołudniowej (uroczyste nabożeństwo, pochód, przemówienie) i popołudniowej — bankietu. Podczas bankietu zaszedł nieprzyjemny incydent pomiędzy prezesem Związku legionistów dr. Michnowskim i prezesem Stowarzyszenia kupców polskich dyr. Zawadzkiem. W pewnej chwili dr. Michnowski, którego żona była gospodynią bankietu, podszedł do dyr. Zawadzkiego, oświadczył, iż nie był zaproszony na bankiet i należałoby go usunąć. Wedle zeznania złożonego w sądzie przez dyr. Zawadzkiego zajście to miało taki przebieg, iż dr. Michnowski aresztował go za rękaw i powiedział:

— Czy Pan się wynosi stąd, bo jak nie, to ja z Panem skończę.

Jak wyjaśniał swój postępek dr. Michnowski, wywołany został on oświadczeniem dyr. Zawadzkiego na zebraniu Stowarzyszenia kupców, że „legjoniści z głodu szli do legionów”, a teraz pchają się na posady... Taki sposób

wyrażenia się o legionistach spowodowało następnie powzięcie uchwały przez Związek legionistów bojkotowania dyr. Zawadzkiego, a wobec tego, iż poza tem dyr. Zawadzki nie miał zaproszenia na bankiet, dr. Michnowski uważał, iż miał podstawy do wyproszenia go z sali.

Dyr. Zawadzki, czując się dotkliwie obrażonym, zachowaniem się dr. Michnowskiego, wystąpił przeciwko niemu na drogę sądową. W pierwszej instancji sąd oddalił skargę dyr. Zawadzkiego, nie dopatrując się obrazy. Natomiast onegdaj odbyła się sprawa z apelacji. W Sądzie okręgowym w Sosnowcu, przyczem sąd okręgowy skazał dr. Michnowskiego na 100 zł. grzywny z zamianą na 2 dni aresztu, karę tę na zasadzie amnestji umarzając.

Obrońca dr. Michnowskiego, adwokat dr. Krzemuski zapowiedział odwołanie się do sądu kasacyjnego. W imieniu dyr. Zawadzkiego występował adw. Kuchta.

Sprawa ta w świecie towarzyskim Zawiercia wywołała duże zainteresowanie.

ŻYCIE GOSPODARCZE

ZAGADNIENIA ETATYZMU.

Dyskusja nad zagadnieniem etatyzmu i ingerencją państwa w życie gospodarcze, rozpoczęta na konferencji, odbytej u p. Ministra Góreckiego dnia 20 grudnia r. ub., nie została zakończona i dalszy jej ciąg odłożono na termin bezpośrednio po dniu 10 stycznia r. b.

Na zebraniu, którego zwołania w tym czasie należy się spodziewać, zostanie powołana specjalna ścisłjsza komisja, złożona z przedstawicieli parlamentu i życia gospodarczego, która

ustali metody i zakres swej pracy, a której zadaniem będzie zrewidowanie całej działalności etatystycznej i interwencjonistycznej państwa.

W związku z powyższym Związek Izb Przemysłowo — Handlowych zbiera obecnie materiały, ilustrujące ujemne przejawy etatystycznej gospodarki i nieuzasadnioną interwencję państwa i przygotowuje wnioski, które zostaną przedłożone czynnikowi urzędowemu i przedyskutowane przez wspomnianą komisję.

Kronika gospodarcza

BILANS BANKU POLSKIEGO ZA OSTATNIĄ DEKADĘ GRUDNIA R. UB. W ciągu trzeciej dekady grudnia zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 1,3 mil. zł. do 444,4 mil. zł., stan zaś pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 4,7 mil. zł. do 26,9 mil. zł. Suma wykorzystanych kredytów wzrosła o 40,8 mil. zł. do 966,3 mil. zł., przyczem portfel wekslowy powiększył się o 9,5 mil. zł. do 699,2 mil. zł., i stan pożyczek zabezpieczonych zastawami o 31,6 mil. zł. do 109,5 mil. zł., natomiast portfel zdyktowanych biletów skarbowych zmniejszył się o 0,3 mil. zł. do 67,6 mil. zł. Zapas polskich monet srebrnych i bilonu spadł o 25,2 mil. zł. do 21,6 mil. zł. Pozytywa „inne aktywa” i „inne pasywa” wzrosły, pierwsza o 26,6 mil. zł. do 243,6 mil. zł., druga o 8,6 mil. zł. do 371,5 mil. zł. Natychmiast płacone zobowiązania powiększyły się o 0,7 mil. zł. do 209,7 mil. zł., Obieg biletów bankowych — w wyniku wzajemnych zmian — wzrósł o 40,5 mil. zł. do 1,007,2 mil. złotych. Polaryzacja złota wynosi 39,78 proc., przekraczając normę stałową o prawie 10 punktów. Stopa dyskontowa 5 proc., od pożyczek zastawowych 6 proc.

ZATRUDNIENIE UCZNIÓW W PRZEMYSLE. Prawo przemysłowe nakłada na izby przemysłowo — handlowe obowiązek rejestrowania umów o nałazie w przemyśle i handlu i prowadzenia odpowiedniego rejestru. Ponieważ izby przemysłowo-handlowe w obecnej sytuacji nie są informowane ani o fakcie odebrania przemysłowcowi prawa

zatrudniania uczniów ani o fakcie przywrócenia tych praw, co utrudnia im należyte wywiązywanie się z nałożonych na nie obowiązków — samorząd gospodarczy zwrócił się do Ministerstwa przemysłu i handlu o spowodowanie wydania odpowiednim władcom przemysłowym zarządzenia, nakazującego informowanie właściwej terytorjalnie izby przemysłowo — handlowej o fakcie odebrania tych praw, przywrócenia przemysłowcowi prawa trzymania uczniów przemysłowych.

NA CENTRALNĄ TARGOWICĘ W MYSŁOWICACH sprowadzono 31 1935 r. do 7 h.m.: wołów 7, buhai 66, krów 238, jałówek 65, świń 1472, cieląt 74, razem 1922 sztuk zwierząt. Płacono w dniu 7 h.m. za 1 kg. żywej wagi za nierogaciznę: (Ceny loco Targowica łącznie z kosztami handlowymi od 0,70 do 1,05 zł.

SITUACJA NA RYNKU ZBYTU WĘGLA W GRUDNIU R. UB. W grudniu r. ub. sytuacja na rynku wewnętrznym węgla i koksu kształtowała się pod znakiem tendencji wyekwilibrowania. Na tendencję tę wpłynęły m. in. łagodny przebieg zimy oraz zaprzestanie wywozów dla przemysłu cukierniczego. Na rynku międzynarodowym tendencja była mocna z uwagi na sezon zimowy w krajach północnych oraz znaczne zwiększenie się zapotrzebowania na węgiel ze strony angielskiego rynku wewnętrznego. Dostawy kompensacyjne dla kolei włoskiej odbywały się normalnie, lecz wysyłki na rynek prywatny były bardzo ograniczone wskutek niemożności wydosłania należności za ładunki węgla. Kontyngent austriacki nie mógł

KRONIKA OLKUSZA

× ILOŚĆ ABONENTÓW RADJOWYCH ZWIEKSZA SIĘ. Według informacji z czteropiętej z urzędu pocztowego w Olkuszu, na 1 grudnia r. ub. ilość abonentów radjowych w Olkuszu wynosiła 236, obecnie liczba ta powiększyła się do 260.

× Z AMNESTJI. Z aresztu miejskiego w Olkuszu, mogącego pomieścić około 30 aresztantów, spowodu amnestji zwolniono 3 osoby, gdyż więcej aresztantów nie było. Na terenie powiatu było tylko kilka wypadków zwolnienia aresztantów z aresztów gminnych, albowiem gminy wiedząc o amnestji, od pewnego czasu aresztantów nie przyjmowały.

× OFIARA DRAPIEŻNIKA. Kilku mieszkańców wsi Chechło było świadkami śmierci w przestworzach nad pustynią Błędowską gołębia pocztowego, którego zaatakował jastrząb. Gdy jastrząb ze swą ofiarą opuścił się na ziemię, pośpieszono na pomoc, lecz gołąb był już poszarpany przez drapieżnika. Na nodze gołębia była obrażka ze znakami: 3058 35 p.

× OKRADZONY W CUKIERNI. Mieszkańcy wsi Biskupie, gm. Pilica, Matjanowi Szczepińskiemu, skradziono w cukierni Konopińskiego w Pilicy portfel z całą zawartością, tj. m. in. książeczką wkładową PKO na zł. 1001 i legitymacją oficera, wydaną przez PKU w Miechowie.

× KRWAWA BOJKA W OGRODZIENCU. Onegdaj mieszkańcy Ogrodzienia byli świadkami krwawej bitwy na kija, noże i siekiery dwóch grup na drodze publicznej. Pomiędzy kilku mieszkańcami Ogrodzienia powstało nieporozumienie na tle narazie niezbadanego, a następnie doszło do bijatyki. O zaciętości bitki może posłużyć fakt, że Ignacy Maciążek ma złamaną prawą szczękę i wybite zęby, Bolesław Stepien niebezpiecznie rany i wybite dwa zęby, inni odnieśli mniejsze rany. Policja prowadzi dalsze dochodzenie z polecenia prokuratora.

HUMOR

HUMOR MARSYLSKI

Marszusz z Oliwuszem siedzą przy stole i piją wino. Marszusz opowiada jedną ze swych przygód.

— „Jakiś tygryś oglądał się i widzę przedmą zatrzymuje się low... zadrżałem... ale on uśmiecha się, wyciąga łapę i mówi ludzkiem głosem: „Jakiś tygryś Marszusz!”

— Kłamię, to niemożliwe! — woła Oliwusz. — Żebym trupem padł, jeżeli kłamię! W tej chwili wchodzi żona Marszusza, Oliwusz spogląda na nią chwilę, wzdycha i mówi szepem:

— Biedna wdowa.

Marszusz i Oliwusz opowiadają sobie na wzajem przygody, które ich spotykały w podróży po Japonii.

— Ja tam byłem w zimie — mówi Marszusz i był wtedy takie mrozy, że wymówione słowa marzły w powietrzu.

— A ja byłem w Japonii na wiosnę — opowiada Oliwusz — kiedy już wszystko zaczyna topnieć. Słowa też odmarzły i sam prowadził długie rozmowy i dysputy.

O ZMIERZCHU...

W porze zmierzchu, a więc późnym popołudniem, wieczorem nosi się suknie tak rozmaite w stylu i kroju, jak przeróżne są okazje, spowodu których je wkładamy. Taka suknia popołudniowo-wieczorowa jest odpowiednią do teatru i na koncert, na przyjęcia i mniejsze uroczystości w

gronie bliższych znajomych. Są to więc takie okazje, jakie ze strony pań wymagają ciemnego ubrania i smokingu. Zależnie od tego może być taka suknia zupełnie skromna, tylko długa spódnica zaznacza jej charakter wieczorowy, a przy całej swej prostocie odznacza się szlachetnym

krojem i wytwornym materiałem. Oto powiewna suknia z georgette, aksamitna suknia kasakowa, bardzo kobieca w linii suknia z marszczonym karczkiem, bluzka z lamy ze spódnica wieczorową, spośród których każda z pań może dokonać dla siebie wyboru.

1. Młodsza suknia, która nawet wieczorem nie rezygnuje z białego chłopięcego kołnierzyka. Powiewny, przezroczysty materiał jak Georgette lub Chiffon, wymaga obcisłej kombinacji od spodu.
2. Śnieżnobiały garnitur pikowy zdobi t. subtelne kasakową z czarnego aksamitu. Szukane ukośne zapięcie.
3. Pełna kobiecego wdzięku suknia popołudniowo-wieczorowa, której największą ozdobą jest marszczony karczek. Suta, podzuczana bluzka kontrastuje z długą wąską spódnica, której linia korzystnie wydłuża postać.

4. Do długiej czarnej spódnicy wieczorowej skrojonej powyżej pasa jak kombinacja, nosi się przezroczysty żakiet z Georgette, haftowanej w kropki z czarnej sznelki. Żakiet może być również z tulu lub z koronki.
5. O zmierzchu nosi się bardzo często spódnice z bluzką. Oto bluzka ze złotej lamy i długa włoska krajana spódnica jedwabna. Modny szeroki pasek z tego samego materiału, co spódnica.

mogła jednak. Sięgnęła dłonią ku szyi i rzuciła w naszą stronę małą, złotą ozdobę. Było to małe serce, zrobione ze złota, medalion, który się zwykle zawieszają dzieciom na szyi.

Osobliwa kobieta odwróciła głowę. Komisarz nie mógł jej o nie zapytać. Począł dopytywać kapłanów, skąd pochodzi ta święta. Odpowiedzieli, że prawdopodobnie przybyła z północy. Żyją tam ludzie o niebieskich oczach. Kapłani nie chcieli jej samej o to pytać, albowiem uważali ją za wcielenie wielkiego yogina.

Komisja, która bada tajemnicę świętej indyjskiej, zainteresowała się małym złotym sercem, jakie dostał komisarz. Potrafiono jednak na niem odczytać zatarły napis:

„puta—born Meerut. 3 Dez. 1854”

Na podstawie analizy opowiadań, legend i faktów, ustalono następującą hipotezę:

Przypuszczają, że podczas wielkiego powstania w r. 1857 zostało porwane Anglikom dziecko przez powstańców i uprowadzone. Dziewczynkę wychowano po hindusku na kapłankę.

Badania dalsze trwają. Obecnie sprawa świętej z Girnar jest wielką sensacją w Indjach już chociażby dlatego, że jest ona bezwzględnie kobietą białą, a w dodatku, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa — Angielką. Rząd indyjski nakazał dalsze skrupulatne dochodzenia.

Gotyckie ampułki

SKRADLI ŚWIĘTOKRADCY
W SWARZEWIE

Jak stwierdza śledztwo, prowadzone w związku z kradzieżą w świątyni swarzewskiej, złodzieje skradli m. in. dwie srebrne zabytkowe ampułki gotyckie z podpisami artysty, który je przed wiekami wykonał. Na jednej ampułce znajduje się znak „A. V.”, na drugiej zaś „A. V.”. Natomiast oceniły drogocenne ornaty, ponieważ świętokradcy, plądrując kościół, zwracali uwagę tylko na złoto i srebro.

Tajemnica lochów

TRYBUNAŁU LUBELSKIEGO

Lublin był grodem warownym i posiada pod wieloma budynkami rozległe przejścia podziemne. Ostatnio podczas remontu Trybunału Lubelskiego przystąpiono do badań podziemnych lochów. Jeden z lochów prowadzi aż do wsi Dya, położonej 8 km. od Lublina. W lochu tym znajdowały się widocznie cele więzienne. W jednej z nich odkopano szkielet dorosłej osoby i dziecka, w innej zaś znalezione dobrze zachowane napisy na cegłach w języku tureckim, greckim i innych. Na sklepieniach widać jeszcze dawne kopce kaganków.

Prace przy badaniu lochów prowadzą fachowcy, a znajdowane zabytki są zabezpieczone i pieczołowicie przechowywane.

Tajemnica „świętej” z Girnar

Biała kobieta — wcieleniem hinduskiego yogi

Jeżeli jesienią na wybrzeżu indyjskim nakłaniemy się na procesję, idącą na północ, wtedy nie trzeba pytać pątników o cel ich podróży. Można być pewnym, że pobożni pielgrzymi ciągną do Girnar.

Girnar jest to wzgórze, wznoszące się na wysokości 100 m., na którego szczycie widnieją ruiny białej, marmurowej świątyni. Modlą się tu ludzie do Mehri Mah i proszą ją o ułaskawienie bogów o łaskę dla nich. Proszą przede wszystkim o wstawienie się do bogów, zamieszkujących pobliskie góry.

Do ruin świątyni prowadzi 6000 schodów. Po przybyciu na miejsce otacza pielgrzymia przepiękna przyroda, wśród której przed niewielu miesiącami Mehri Mah odeszła w zaświaty.

Anglicy nie mieszają się w sprawy religijne poddanych im ludów i narodów. Dlatego to może tak mało wiadano o świętej kobiecie, która właściwie jest pierwszą świętą w Indjach. Mówiono jednak w gronie komisarzy rządowych i agentów, że ta kobieta miała jasną skórę i niebieskie oczy. Także nieufni mahometanie, którzy ze swymi przeciwnikami religijnymi stale są na stopie wojennej, podkreślali, że nazwisko Mehri Mah, znaczy tyle, co Mary, przyczem Mah oznacza pani, a więc wspomniana święta właściwie kiedyś była określana całkiem pospolicie: pani Marja.

Obecnie specjalna komisja zajęła się ustaleniem pochodzenia białej

kobiety-yogina o niebieskich oczach, i zbiera skrzętnie wszystkie wieści i opowiadania o niej. Do tej pory zebrano wiele materiału, a wśród niego znajduje się także opowiadanie pierwszego białego, który był świadkiem zjawić i zdarzeń na szczycie Girnar.

Było tych białych na szczycie więcej. Był komisarz rządowy z dwoma tubylcami, a także młody mnich hinduski i biały tłumacz ze swym przyjacielem. Mnich oświadczył, że sekta jainów powstała na tle zmieszania się pojęć religijnych buddyjskich ze sterem wierzeń hinduskiemi. Jainowie czczą wielu bogów, a jeśli chodzi o ich religijność, to są Niemniej fanatyczni od innych, tak licznych sekciarzy hinduskich.

Komisarz rządowy tak mówi o świętej Górze:

— Kiedy przybyliśmy popod szczyt — mnich hinduski zatrzymał nas nagle. Powiedział, że na szczycie siedzi nieruchomo postać. Rzeczywiście ujrzeliśmy nagle nad stromą ścianą skalną postać otuloną w szafarową szatę, siedzącą nieruchomo z podwiniętymi nogami.

Pełen trwogi mnich poczęł nas zaklinać, abysmy nie szli dalej, albowiem nad stromą skalą panują niebezpieczne wichry, które nas mogą strącić w przepaść. Tylko jedna istota, a mianowicie święta kobieta, może wytrzymać tam na górze, dlatego jedynie, że bogowie są z nią.

W tej chwili odwróciła się postać

w szafarowej szacie i spojrzała na nas. Miała twarz woskowo-błądą. Ujrzelśmy jej oczy. Były niebieskie, jak bławaty w zbożu. Widziałem wyraźnie twarz, widziałem, że tajemnicza osoba chce do nas przemówić. Nie

Kopała w drzwi i to pomogło Niezwyczajny początek kariery filmowej

W tych dniach sławnej gwiazdzie filmowej, Nancy Carroll, udało się uzyskać rozwód z mężem Boltonem Malkory.

W związku z tym rozwodem cała prasa amerykańska poświęca artystce długie artykuły i przypominają, w jaki niezwykły sposób stała się ona gwiazdą filmową.

Przed kilkoma laty mąż porzucił ją i pozostawił bez środków do życia. Nancy była piękną kobietą i uważała, że zdoła zarobić na życie tylko jako artystka filmowa. Opuszcza więc Nevadę (Kanada) i udala się do Hollywoodu. Tu czekało ją rozczarowanie. Przypuszczała, że od razu dadzą jej engagement, a tymczasem musiała wędrować od jednego atelier do drugiego i wszędzie spotykała się z odmowną odpowiedzią.

Dni mijały, a Nancy nie miała pracy. Nadomiar złego, jej szczupłe zasoby pieniężne wyczerpały się. Postanowiła poraz ostatni spróbować szczęścia i udala się do pewnego atelier.

I tu powiedziano jej, że „niestety, reżyser jest w tej chwili zajęty i nie może jej przyjąć”. Ta odpowiedź, którą zresztą znała na pamięć, tym razem rozwiła ją do tego stopnia, że zaczęła gwałtownie tupać nogami w drzwi.

W atelier zaplanowało wielkie poruszenie i ze wszystkich stron zbiegli się artyści. Wśród nich znajdowała się również Anna Nichols. Z miejsca przypadła jej do gustu ta piękna kobieta o płomiennie czerwonych lokach i gniewnie błyszczących oczach. Artystka pomyślała sobie, że ta pełna temperamentu kobieta potrafi „wziąć” chyba publiczność.

Anna Nichols zaplanowała Nancy do reżysera i prosiła go, by dokonał próbnych zdjęć. Reżyser zgodził się na to. Zdjęcia wypadły znakomicie.

Jeszcze tego samego dnia Nancy dostała rolę w świeżo nakręcanym filmie — podpisała kontrakt z wytwórnią.

SPORT i WYCHOWANI FIZYCZNE

Czy piłkarze

POJADĄ NA OLIMPIJADĘ?

Krakowski „JKC” w artykule pt. „Polska nie wzięła udziału w olimpijskim turnieju piłkarskim”, wyraża zdanie, że PZPN nie podziela entuzjastycznych zapatrzeń i bardzo krytycznie ustosunkowuje się do udziału Polski w olimpijskim turnieju piłkarskim. Bezcelowa wyprawa ta kosztowałaby nas, licząc z grubszą, około 30 tys. zł. Poważną kwotę tę wyrzucilibyśmy na poprostu w błoto.

Dotychczas czynili państwo — pisze „JKC” — nie wypowiedzieli się jeszcze. Wiemy jednak, że PZPN nie podziela entuzjastycznych zapatrzeń i bardzo krytycznie ustosunkowuje się do udziału Polski w olimpijskim turnieju piłkarskim. Bezcelowa wyprawa ta kosztowałaby nas, licząc z grubszą, około 30 tys. zł. Poważną kwotę tę wyrzucilibyśmy na poprostu w błoto.

Na to jedno z warszawskich piśm tak odpowiada „JKC”:

„Porównanie wydatków na wyszkolenie reprezentacji do zmarnowanych pieniędzy każe nam postawić znak zapytania nad źródłem pochodzenia tej notatki. Jest przecież rzeczą wykluczoną, aby ktokolwiek rozsądny nazywał pieniądze, wydane na trenera, obóz i mecze sparingowe, fundusze, wyrzuconymi w błoto”.

„Polonia” katowicka dodaje, że współpracownik „JKC” jest p. Kaluza, kapitan PZPN, który jest przeciwnikiem poglądów i pracy trenera Otto. To wyjaśnia do pewnego stopnia wystąpienie krakowskiego piśma.

Warszawska prasa, zajmująca rewejcjami „JKC” drukuje wiadomości z kilku wybitnymi przedstawicielami polskiego sportu na temat udziału Polski w turnieju piłkarskim na olimpiadzie.

Ping-pong w Sokole dąbrowskim

W niedzielę dnia 5 bm. „Sokół” w Dąbrowie rozegrał u siebie zawody ping-pongowe ze Strzelcem z Sosnowca, wygrywając je w stosunku 5:2. Punkty dla Sokola uzyskali: Mazur, Olsz, Sieradzian, Weislo i Luodek.

W spotkaniu rewanżowym rozegranym następnego dnia w Sosnowcu Sokół uległ Strzelcowi w stosunku 3:4. Punkty dla Sokola uzyskali: Mazur, Weislo i Luodek. Wczoraj Sokół rozegrał zawody z S. M. P. Dąbrowa, wygrywając je w stosunku 5:2.

Ping-pong na Piaskach

Na Piaskach miejscowe KSM pokonało

Zw. strzelecki Człedź w stosunku 6:1. Punkty dla gospodarzy zdobyli: Cichoci, Głębik, Anderman, Glinka, Petrovski, Woźniak; dla gości honorowy punkt zdobył Rykacz.

KSM przyjmuje zgłoszenia drużyn ping-pongowych na mecze przyjacielskie.

Zawody ping-pongowe

KSM Zagórze rozegrało mecz ping-pongowy z KSM Kazimierz, wygrywając go w stosunku 4:3.

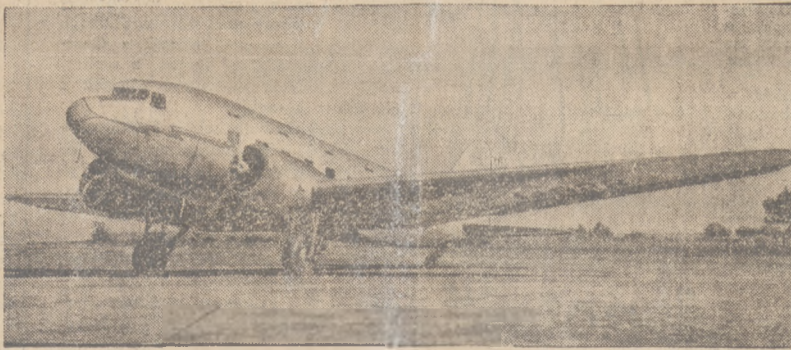
Amerikanie zapraszają Kucharskiego

AAU (Amerykański Związek Lekkoatletyczny) nadesłał wczoraj zaproszenie dla Kucharskiego na wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne, które rozegrane zostaną w Madison Square Garden w Nowym Jorku, w dniu 22 lutego rb. Na tych samych zawodach startować mają: Lanzi i Beccali (Włochy), Schamburg (Niemcy), Lethinen i Kotkas (Finlandia), oraz Japończycy Nishida i Yoskoka. Należy nie wiadomo, czy PZLA wyrazi zgodę na wyjazd i czy Kucharski, który siedzi w Lwowie i nie może trenować, będzie na czas w formie.

Poznań — Berlin w boksie

W niedzielę, dnia 12 br. odbędzie się w Poznaniu z wielkim zainteresowaniem oczekiwane spotkanie bokserkie, pomiędzy reprezentacją Poznania i Berlina. W ostatnim meczu z Berlinem w Niemczech Poznań poniósł porażkę w stosunku 12:4. To też nie dziwnego, że reprezentacyjna ósemka Poznania będzie dążyć do zrewanżowania się za poniesioną klęskę, którą głównie spowodowali są dziwi.

Spotkanie to rozegrane zostanie w Hali Reprezentacyjnej Targów Poznańskich.

NOWY OLBRYZYM POWIETRZNY.

Olbryzi samolot z 26 miejscami pasażerskimi, wybudowano w Ameryce. Ilustracja przedstawia samolot na lotnisku w San Francisco.

KINO

ZAGŁĘBIE

Dziś!

HUMOR, SMIECH, ZABAWA

Dziś!

CYRK SARANA

Pat i Patachon

Niebywałe cyrkowe sceny i bogata wystawa zwierząt. Udział biorą: Hans Moser, Leo Slezak, Adela Sandrock, Rolf Wanka, Pat i Patachon.

Nadprogram: Tygodnik Paramounta i Pata.

KINO „Palace”

w Sosnowcu ul. Warszawska 2.

Potępną dramat kobiecy, skazanej za niepopelnione morderstwo!

„Dom Nr. 56”

W rol. gł.

Kay Francis, Ricardo Cortez, Gene Raymond

Wzruszająca treść Dramatyczne emocje!

KINO EDEN

Od dnia 6 stycznia 1936 r. i dni następne

OCZY CZARNE

Najwspanialsze arcydzieło filmowe o carskiej Rosji, rozbrzmiewające wspaniałymi melodiami i chórami rosyjskimi

W rol. gł.: HARRY BAUR i SIMONE SIMON

reżyż. W. TURZANSKI.

Nadprogram: Tygodnik Pata.

SERYJNE DROBNE OGŁOSZENIA.

Po 10 wyrazów w każdym kosztuje:

30 drobnych ogł. 20 zł.

20 drobnych ogł. 13.00 zł.

10 drobnych ogł. 7.00 zł.

5 drobnych ogł. 4.00 zł.

Za każdy wyraz dodatkowy dolicza się po 5 g.

Wiaraz milimetryowy jednolamowy: na 1-aj stronie, względnie przed tekstem 60 gr.; w tekście 45 gr.; za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne 10 — 30 gr. za każdy wyraz. Szerokość szpalt przed tekstem i w tekście 70 mm., za tekstem 35 mm.; w niedzielę i święta 25% drożej. Numery dowodowe płatne. Za terminowy druk oraz przestrzeganie miejsca ogłoszeń Admin. nie odpowiada.

BĘDZIN, Małachowskiego 7. — CZELĄDŹ, J. Dembiński, Staszica 16. — DĄBROWA GÓRNICZA, Krótka 11. — GRODZIEC, Kiosek p. Łacińskiego. — KIELCE, Siekiewicz 43. — ŁĄŻY, Władysław Jaworski. — OLSZTYN, Rynek, kiosk p. Kordaszeckiego. — STRZEMIĘSZYCE, księg. W. Baginski. — ZAWIERCIE, 3-go Maja 29. — ZĄBKOWIE, kiosk p. Krupy. — ŻARKI, F. Nienberg. — MYSZKOW, kiosk St. Jaworskiego.